

РЕШЕНИЕ

№ 5860

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7845** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 30638 от 19.08.2022 г. и вх. № 31066 от 25.08.2022 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от М. В. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2, б. “м” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 22-4332-003293 от 11.07.2022 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно спиране от движение на моторно превозно средство за срок от 3 месеца“.

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед, тъй като е издадена в нарушение на материалния закон и констатираното нарушение не отговаря на фактическите обстоятелства. Оспорващият твърди, че при липсата на знак за лошо сцепление на пътя, както и дъжда, при извършена маневра „ляв завой“, автомобилът му съвсем леко е презавил, без това да е предпоставка за каквото и да е ПТП или видимо загубен контрол върху автомобилът. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Р., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, респ. да се отмени обжалваният административен акт и претендира сторените по делото разноски, за които не

представя списък.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуващото на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АД № 030834 от 09.07.2022 г., издаден от И. С. Н., на длъжност младши автоконтрольор – ОПП - СДВР, с който е установено, че жалбоподателят, М. Т., на същата дата около 22:00 часа в [населено място] по бул. Ц. Освободител с посока на движение от ул. Г.С.Р. към бул. В. Л. управлява личния си лек автомобил А. РС7, с регистрационен номер С., като на кръстовището на пл. Народно събрание при извършване на маневра „завиване на ляво“ към ул. О., водачът използва пътища, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие за тяхното предназначение за превоз на хора и товари, изразяващо се във форсиране на двигателя, превъртане на предни и задни моторни колела и поднасяне на задната част на МПС по посока на движението си – на дясно и след това на ляво. Прието е, че с тези действия жалбоподателят застрашава останалите участници в движението. МПС е спряно за проверка на паметника „В. Л.“. С което е осъществил състава на административното нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В АУАН е записано от М. Т. „не съм съгласен“. Към приетата по делото административна преписка е приложено Възражение от М. В. Т. на основание чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ № 22-4332-003293 на 11.07.2022 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.2, б.“м” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно спиране от движение на пътни превозно средство (ППС) за срок от три месеца и е отнето СРМПС.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи. С жалбата е направено искане на събирането на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели. В хода на откритото съдебно заседание това искане бе оттеглено от процесуалния представител на оспорващия, адв. Р.. Като писмено доказателство бе приета представената от Т. справка за метеорологичните условия в [населено място] на Метео Архив С., която единствено потвърждава твърденията му за условията в града, но не и за основателността на ПАМ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, тъй като по делото липсват данни за датата на нейното връчване. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имащ право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от

ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 и т. 2 от ЗДвП, какъвто е настоящият случай, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. С оглед на това и на представените по делото заповед № 8121з-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. и заповед № 513з-8641 от 28.11.2019 г. на Директора на СДВР, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Обжалваният акт е издадена при спазване на изискването за форма и при липса на съществени процесуални нарушения, както и при съобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, т. 2, б. "М" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари - за срок три месеца. В случая фактическите основания за налагане на мярката, изложени в обстоятелствената част на заповедта са: форсиране на двигателя, превъртане на предни и задни моторни колела и поднасяне на задната част на МПС по посока на движението си – на дясно и след това на ляво, създавайки опасност за останалите участници в движението. В случая нарушението е квалифицирано като такова по смисъла на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на забраната водачът на моторно превозно средство да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

В хода на съдебното производство жалбоподателя не успя да опровергае констатациите, описани в АУАН и процесната заповед. Нещо повече в хода на производството пред административния орган, същият твърди, че управляваният от него автомобил е със система 4x4 и е много по – устойчив на пътя при лоши метеорологични условия, както и че в конкретния случай е бил спрял и не е навлязъл рязко в завоя. При така посочените данни, настоящият съдебен състав приема, че при тези характеристики на автомобила, превъртането на предните и задните моторни колела и поднасянето на задната му част се дължи на поведението на водача.

По изложените доводи съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна, като издадена в съответствие с материалния закон, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Не се дължат разноски, тъй като такива не са поискани от страна на административния орган.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Т., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.2, б. "м" от Закона за движение по

пътищата № 22-4332-003293 от 11.07.2022 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно спиране от движение на моторно превозно средство за срок от 3 месеца“. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: